

ŽATECKÝ A LOUNSKÝ deník

Pamětník vyprávěl o svých zážitcích ze šesti koncentračních táborů

ZUŠ Louny připravila pořad v divadle, v sále panovalo soustředěné ticho, občas i slzy

IVANA DERFLEROVÁ

Louny – Právě v těchto dnech si celý svět připomínal 70. výročí konce druhé světové války. Jistě je dobrou zprávou, že již 70 let není světový válečný konflikt. Ale situace není tak jednoznačná, válka se děje třeba jen dvě hodiny cesty letadlem odsud. A tak je potřeba nezapomínat a stále připomínat nastupujícím generacím, jakou spoustu hrůzných zlo-

Karel Elinger s dětmi v Lounech. Jako dospívající chlapec musel například odnášet mrtvolu. I o tom vyprávěl.

Foto Jindřiška Riedlová

ghetta. Strídavě se v interpretaci střídali Daniel Dobiáš a komorní sbor ZUŠ Louny Iluze pod vedením Veroniky Studené. Verše od stejných autorů přednesli žáci literárního dramatického oboru Karel Kopta, Kateřina Vernerová a učitelka Milena Syrovátková.

Soustředěná pozornost v sále i bouřlivý potlesk na konci programu byly skvělou kulisou silného prožitku, který pořad u přítomných lidí vyvolal. Jak jsem napsala již na začátku, nelze si myslet, že válka je něco, co se nás netýká, není to pravda. Měli bychom využít každou příležitost, která se nám naskytne, abychom zprostředkovali nastupující generaci možnost setkání s očitými svědky, kteří se s nimi ochotně o své prožitky podělí. Protože nic nezanechá ve člověku tak hluboký dojem, jako sdílený prožitek.

70 let od osvobození

činů proti lidskosti s sebou válečný konflikt nese.

Základní umělecká škola Louny k výročí připravila ve spolupráci s hudebním skladatelem Danielem Dobiášem komponovaný pořad s názvem Memento 70 – vzpomín-

ky zůstávají. Stěžejní částí programu bylo vyprávění vlastních vzpomínek na hrůzná válečná utrpení pana Karla Elingera z Brna, který jako poloviční Žid prošel od svých čtrnácti let celkem šesti koncentračními tábory. Přes Terezín, Osvětim se dostal až do Dachau, kde se 29. dubna 1945 v 17:00 hodin konečně dočkal osvobození.

Vyprávěním vlastních vzpomínek a prožitků se skládala divákům pestrá mozaika válečných zvěstev. Zážitek to byl natolik silný, že v očích mnohých návštěvníků besedy v divadle se zaleskly slzy a celkový dopad pořadu byl velice hluboký.

Vyprávění bylo prokládáno zhudebněnými verši dětí zvláčených do terezínského